

A fi d'establir un primer esquema d'aquests drets i d'aquests deures fou efectuada per l'A. P. I. M. una enquesta l'any en curs.

En el que es refereix als deures del metge, aquesta enquesta no entrà en els detalls propis de la Deontologia, car cada agrupament nacional, en la seva autonomia, ha de conservar el dret d'establir-los ell mateix. No podia tractar-se més que de fixar, de manera general, els drets i els deures *primordials* del metge.

Segons els resultats fornits per aquesta enquesta, hom ha establert, dessor, *preceptes* i *postulats* que podran, per altra banda, ésser completats després en cas d'haver-hi lloc.

Dels deures del metge

El metge, conscient de les seves responsabilitats i de la consideració que ha de fruir, s'esforçarà de beneficiar-se d'una situació moral exemplar.

I.—El primer deure del metge, àdhuc abans tot començament de l'exercici de la seva professió, és d'haver adquirit, en el curs dels seus estudis, un bagatge científic suficient perquè—amb tota consciència—pugui sentir-se a l'altura de la tasca que li pertocarà en el curs de la seva carrera mèdica.

II.—Però com que no pot ésser l'únic jutge en la matèria, en interès de la salut pública, aquest deure ha d'ésser sancionat per lleis que subordinin expressament l'exercici de la medicina a l'obtenció prèvia de *diplomes tècnics* o d'una qualificació oficial que doni tota garantia als malalts, com està ja prescrit, per altra banda, en gran nombre de legislacions nacionals.

III.—L'adquisició de la ciència mèdica necessària per a l'exercici quotidià de la medicina, ha d'ésser precedit d'una cultura general suficient, pels estudis dits *secundaris* i que hagin estat objecte de *sancions provatòries* prèvies. Aquestes, ordinàriament obligatòries per als nacionals abans de tot començament dels estudis mèdics, han d'ésser-ho igualment per als naturalitzats i els estrangers.

IV.—D'això se'n segueix que abans de tot exercici de la medicina en un país, els naturals i estrangers han d'haver efectuat realment els mateixos estudis teòrics i pràctics a fi d'assegurar als malalts un màxim de garanties.

V.—El metge de capçalera deu al seu malalt

el secret absolut sobre tot allò que hagi pogut saber o comprovar en l'exercici de la seva professió.

Els metges no poden fer altra cosa que respectar les lleis de llur país (per exemple, la declaració de malalties epidèmiques), però s'han d'esforçar en tota la possible mesura de mantenir el secret professional (núm. 2 de la Carta).

VI.—Cal que siguin establertes, en cada país, regles escrites, sota la forma, per exemple, de *Còdic de Deontologia*, fixant les relacions del metge envers els seus malalts, les collectivitats o l'Estat, les professions paramèdiques, i envers els seus mateixos confreres.

Cal que a cada Facultat de Medicina l'ensenyament de la deontologia, així determinat, sigui donat efectivament als estudiants. En conseqüència, és deure de tot metge el fixar la seva línia de conducta professional, segons els preceptes d'aquestes regles deontològiques.

VII.—Un dels corollaris del precedent postulat és que el metge ha d'acceptar el control dels seus actes professionals pel seu agrupament mèdic i, en cas que calgués, les *sancions* que pogués imposar-li un tribunal confraternal.

VIII.—Ha d'ésser, doncs, instituit un *organisme disciplinari*, sigui lliurement per l'agrupament professional, sigui per acord entre aquest i l'Estat, a fi de vetllar per l'aplicació dels preceptes deontològics i de conservar així a l'estament mèdic un prestigi necessari. És deure de tot metge reconèixer aquest organisme i sotmetre-s'hi eventualment, àdhuc si no hi ve obligat estrictament per la llei, com ho vindria en el cas d'una *ordre de metges* legalment instituïda.

IX.—Si han estat establerts contractes col·lectius, d'acord amb l'agrupament professional de què forma part el metge, aquest té el deure de respectar lleialment tots els termes del contracte.

X.—Les relacions dels metges amb les collectivitats i l'Estat, en matèria de medicina social, han d'ésser reglamentades per l'establiment de contractes col·lectius.

Els metges designats per a tractar individualment, han de fer-ho en el quadre dels contractes fets per les organitzacions professionals i, de preferència, amb l'aprovació d'aquestes (núm. 6 de la Carta).

Es molt desitjable que a les nacions representades a l'A. P. I. M. i a les quals no estan en ús encara els contractes col·lectius o les convencions-